

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719010308
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8719010308.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.04.2023, v trestnej veci obžalovanej C. A. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 20.06.2022, sp. zn. 6T/38/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanej C. A., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom E. C. č. XX,

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 20.06.2022, sp. zn. 6T/38/2019 bola obžalovaná C. A. uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona.

Za uvedený skutok jej súd uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 1 rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenému PK Trading s.r.o. škodu vo výške 1.224,02 eur.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.06.2022 prostredníctvom obhajcu podala odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 17.01.2023. Namietala, že s rozhodnutím o uznaní viny

a v nadväznosti na to s uložením trestu nie je možné súhlasiť. Na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že uvedené veci niekto odcudzil a že to bola práve ona. Súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že neexistuje priamy dôkaz o tom, že by tieto veci mala odcudziť. Prvostupňový súd hodnotil dôkazy veľmi jednostranne a celé odôvodnenie rozsudku vyvoláva pochybnosti o uznaní jej viny, pretože v podstate pracoval iba v rovine hypotetickej a pravdepodobnostnej. Prvostupňový súd vôbec nebral do úvahy, že v daný deň sa v prevádzke nachádzali aj iné osoby a to svedkyňa O., L. a K., a tak isto nestotožnený a nezistený počet zákazníkov prevádzky. V celom konaní nebol bez najmenších pochybností preukázaný obsah predmetnej peňaženky, ktorá mala byť uložená na prevádzke a ktorá mala byť odcudzená. Súd vychádzal iba z tvrdení svedkyne O., ktorá mala predmetné veci v uvedenej peňaženke. Skutočnosť, že v uvedenej peňaženke sa mali nachádzať veci uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, nepotvrdila žiadna iná svedkyňa a z toho dôvodu nebol v celom konaní riadne preukázaný obsah peňaženky, ktorý mal byť odcudzený. Svedkyňa L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že si všimla iba uvedenú peňaženku, ktorú mala pani O. odložiť do zásuvky. Ani táto svedkyňa žiadnym spôsobom nepotvrdzovala obsah uvedenej peňaženky. Ani z jedného vyprodukovaného dôkazu nevyplýva, aby mala mať ona vo svojej držbe uvedenú peňaženku. Súd sa opieral iba o vyhotovené fotografie nejakej diery v snehu, ktorá mala byť v tvare peňaženky a mala sa nachádzať na mieste, kde sa mala nachádzať ona. K tomuto uvádza, že z uvedenej fotografie diery v snehu nie je žiadnym spôsobom zrejmé, že by sa tam mala nachádzať predmetná peňaženka. Ani len nebolo preukázané, aký tvar táto peňaženka mala mať. Navyše, riadne vysvetlila, čo na uvedenom mieste robila, pričom uviedla, že sa necítila zdravotne v poriadku a preto na uvedenom mieste vyťahovala z vrečka svoju kapsičku, v ktorej zvykla mávať určité lieky s tým, že ak nájde vhodný liek, ktorý by jej vedel pomôcť s jej zdravotnou indispozíciou, tento užije. Na uvedenom mieste túto kapsičku vybrala zo svojho vrečka a položila na snehový závej, čo nemožno považovať za nič nezvyčajné, keďže snehový závej bol dostatočne vysoký a poslúžil na uloženie uvedenej kapsičky. Tak isto už v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom uviedla, že na uvedenom mieste si ochladzoval ruky, nakoľko takýmto spôsobom chcela zmierniť svoju zdravotnú nevoľnosť. Čo sa týka kamerového záznamu z hotela R., tak tento žiadnym spôsobom nepotvrdzuje závery súdu, že by preukazoval, že mala na uvedené miesto ukrývať, vyberať alebo mať u seba uvedenú peňaženku. Práve naopak, súd uvádza v odôvodnení rozsudku, že kamerový záznam preukazuje, ako si tam mala dávať ruky do snehu. Aj táto skutočnosť odôvodňuje fakt, že neskôr na tom istom mieste sa mala nájsť diera pripomínajúca diery po peňaženke. Zo samotnej logickej úvahy vyplýva, že vloženie rúk do snehu vznikne veľmi podobná, ak nie aj priam totožná diera, ako aj vznikla. Čo sa týka uvedenej diery v snehu, zo žiadnych dôkazov nevyplýva, či táto diera je presne na mieste, kde stála a či táto diera už existovala predtým, ako tam stála alebo až následne ju niekto vytvoril. Nijakým spôsobom nebolo preukázané, či po vyložení rúk do snehu takáto uvedená diera ostane alebo zanikne. Samotný prvostupňový súd takúto obranu vyhodnotil ako vysoko nepravdepodobnú. Prvostupňový súd spochybňoval jej zdravotnú nevoľnosť s tým, že nenavštívila lekára okamžite. Skutok sa mal stať 27.01.2019, kedy bola nedeľa, kedy je väčšina ambulancií zatvorená a funguje iba zdravotná pohotovostná služba. Navyše zo správy M. C. vyplýva, že bola práceneschopnou z dôvodu zdravotného stavu od 30.01.2019 do 28.02.2019, pričom táto skutočnosť mohla preukazovať, že už mohla mať zdravotné problémy od 27.01.2019. Je úplne bežné, že v prípade zdravotnej nevoľnosti ľudia nevolajú pohotovostnú službu, ale zdravotný problém sa najprv snažia vyriešiť užitím lieku doma. Až v prípade pretrvávajúcich alebo narastajúcich problémov je bežné, že ľudia tieto problémy začínajú riešiť so svojím lekárom, prípadne pohotovostnou službou. V konaní sa vyskytujú aj ďalšie otázky a to pochybnosti, napr. prečo poškodená O. nezaobstarala kamerové záznamy zvnútra prevádzky, keď v čase údajnej krádeže ich chcela zaobstarať, ale s odstupom času tvrdila, že kamerové záznamy neexistujú pre nefunkčnosť kamerového systému, pričom táto nefunkčnosť, resp. funkčnosť sa vôbec v celom konaní žiadnym spôsobom nedokazovala. Takisto je potrebné poukázať na fakt, že uvedená peňaženka sa mala nachádzať v šuflíku, ktorý nebol nijakým spôsobom zabezpečený, pričom v uvedenej prevádzke sa zdržiaval nezistený počet zákazníkov. Je potrebné poukázať na to, že na odcudzenie peňaženky z nezabezpečeného šuflíka stačí prípadnému zlodejovi nepatrná nepozornosť personálu, pričom takáto forma trestnej činnosti je bežná. Prvostupňový súd sa takouto úvahou ani vôbec nezaoberal, ako ani sa nezaoberal možnosťou, že peňaženku mohli odcudziť aj iné osoby, napr. svedkyne, ktoré boli na prevádzke v čase krádeže. Na záver poukazuje na trestnoprávnu zásadu in dubio pro reo, čo znamená v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní nebol dostatočne a bez akýchkoľvek pochybností zistený skutkový stav uvedený v obžalobe, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa aplikovať túto zásadu a rozhodnúť o oslobodení spod obžaloby, pretože iba takéto rozhodnutie možno v danej veci považovať za zákonné a správne. Na základe uvedených skutočností vzhľadom na

to, že jednotlivé dôkazy netvorí logickú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich a nadväzujúcich dôkazov, nepreukazujú zhodne a spoľahlivo všetky okolnosti skutku tak, aby vylučovali možnosť iného záveru a bolo z nich možné vyvodiť záver o vine, navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a spod obžaloby ju oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné, aj keď z iných dôvodov ako obžalovaná uviedla.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že na základe výsluchu svedkyne O., L. a K., ako aj z tvrdenia obžalovanej je zrejmé, že v čase skutku sa nachádzala v prevádzke R. R. na Z. O.. Z výsluchu svedkyne O. vyplýva, že táto odložila peňaženku do šuflíka, kde ju odkládala, čo potvrdila aj svedkyňa L., pričom o mieste uloženia mali vedomosť všetky prítomné zamestnankyne, vrátane obžalovanej. Z výsluchov bolo zistené, že obžalovaná bola fajčiť na mieste pri hoteli R., pričom na toto miesto prišla 2-krát, kde objektívne dávala ruky do snehu. Z výsluchu svedkyne L. vyplynulo, že pri hľadaní peňaženky v okolí prevádzky našla spolu so svedkyňou O. diery v snehu, pričom diery mala tvar peňaženky, ktorú aj odfotovala, ktoré fotografie sú súčasťou spisu a toto miesto zodpovedá aj miestu, kde predtým obžalovaná dávala 2-krát ruky do snehu. Tieto zistenia potvrdzuje aj zabezpečený kamerový záznam z hotela R.. K uvedeným zisteniam, ktoré zachytávajú, ako si vkládala obžalovaná ruky do snehu, samotná obžalovaná uvádzala, že to bolo len z dôvodu, že jej prišlo nevoľno, preto sa ochladzovala. Táto obrana je vysoko nepravdepodobná, aby obžalovaná na ochladzovanie svojich rúk využila presne to isté miesto v snehu po určitom časovom odstupe. Rovnako z výsluchov vypočutých svedkov bolo zistené, že obvyklé miesto na fajčenie pre zamestnancov prevádzky bolo pred hlavným vchodom, kde bol aj popolník. Je potrebné poukázať na to, že po tom, čo došlo ku krádeži peňaženky s finančnou hotovosťou, obžalovaná sa začala sťažovať na zdravotné problémy s tým, že nemôže pokračovať vo svojej práci, o čom bola oboznámená aj vedúca, svedkyňa O., ktorá odkázala, aby obžalovaná počkala na prevádzke, aby neodchádzala, že ju osobne odvezie k lekárovi. Aj napriek tomu obžalovaná z prevádzky odišla a neskôr na žiadne lekárske vyšetrenie nešla. Urobila tak až s odstupom času viacerých dní a to dňa 30.01.2019, po tom čo dňa 28.01.2019 bola vypočutá vo veci podozrenia z prečinu krádeže. Obžalovaná bola následne jeden mesiac práceneschopná s diagnózou stresová úzkostná porucha, eventuálne inými ťažkosťami, ktoré následne vyšetreniami neboli objektivizované. Vzhľadom na uvedené potom súd mal za to, že jednotlivé vykonané dôkazy tvoria logickú štruktúru a v súhrne preukazujú, že skutok spáchala obžalovaná.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožňuje a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súdom prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán, pričom ani procesné strany sa v rámci odvolacieho konania nedomáhali vykonania ďalších dôkazov. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaná C. A. spáchala skutok tak, ako sa jej obžalobou kladie za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

V súlade s uvedeným je možné, aj podľa názoru krajského súdu, výrok o vine obžalovanej ustáliť predovšetkým na základe jednotlivých svedeckých výpovedí a to najmä výpovedí svedkyne poškodenej O., ktorá potvrdila, že okolo 10.00 hod. doniesla tovar na prevádzku, peňaženku z tašky jej podala L. a túto dala do druhého šuflíka, kde táto peňaženka zvykla byť uskladnená a všetky zamestnankyne si tam mohli rozmieňať peniaze v prípade, ak v kase nebol dostatočný výdavok, pričom okolo 10.45 hod. si L. potrebovala rozmeniť, išla po peňaženku a oznámila jej, že peňaženka sa tam nenachádza s tým, že ona išla do L. M. po notebook, aby preverila kamerové záznamy a cestou jej volala L., že A. je zle a vracala a chce ísť domov, na čo L. povedala, nech A. na ňu počká a keď jej je veľmi zle, nech volajú pohotovosť, avšak po desiatich minútach je opätovne volala L., že A. odišla. Keď sa vrátila, zistila, že kamerový systém je nefunkčný, avšak L. jej povedala, že keď sa A. vrátila z fajčenia, tak mala pravú stranu bundy od snehu, preto išli pozrieť dozadu a našli diery v snehu v tvare peňaženky, po čom následne išli pozrieť na kamery, kde videli, ako A. niečo dáva do snehu a zahrabáva a potom niečo z tohto miesta vyberá.

Uvedená výpoveď je potvrdzovaná výpoveďou svedkyne L., ktorá uviedla, že keď v kase neboli drobné, išla rozmeniť peniaze, otvorila zásuvku, kde mala byť peňaženka a táto tam nebola, preto ju hľadali, ale neúspešne, šéfka išla po notebook, aby pozreli kamery, pričom obžalovaná v tom čase bola nesústredená, robila chyby v objednávkách, začala tvrdiť, že je jej zle, išla na WC a potom von a keď sa vrátila, mala bundu od snehu, na čo jej povedala, že ide domov, preto volala šéfke, ktorá jej povedala, aby obžalovaná na ňu počkala, že ona ju odvezie, čo povedala aj obžalovanej, ale obžalovaná povedala, že nebude čakať a odišla, po čom prišla šéfka, tejto povedala, že obžalovaná bola od snehu, tak ich napadlo, či peňaženku neskryla do snehu, preto ju išli hľadať a našli diery v snehu v tvare peňaženky, pričom zistili, že priestor snímala kamera hotela R., kde im poskytli kamerový záznam, na ktorom videli, ako obžalovaná tlačí nejaký predmet do snehu a na druhom videu zo snehu nejaký predmet vyťahovala.

Rovnako svedkyňa K. potvrdila, že pracovala v predmetnej palacinkárni a jej kolegyne boli L., obžalovaná a vedúca tam bola O., pričom keď L. chcela rozmeniť peniaze, zistila, že peňaženka tam nie je, tak ju hľadali, ale nenašli, po čom vedúca išla do M. pozrieť nejaké záznamy a obžalovaná v tom čase oznámila, že je jej zle a chce odísť, avšak vedúca chcela, aby ostala, ale obžalovaná aj napriek tomu odišla, po čom videli kamerové záznamy z hotela R., kde obžalovaná niečo dáva do snehu a potom vyberá.

Uvedené tvrdenia svedkyne poškodenej O. a svedkýň L. a K. sú podporované aj prehratými kamerovými záznamami v zmysle § 270 ods. 2 Tr. poriadku, z ktorých je zrejmé, že obžalovaná v okolí prevádzky R. R. na mieste snímanom kamerou hotela R. do snehu zahrabáva nejaký predmet a následne tento predmet zo snehu vyberá.

Rovnako ako súd prvého stupňa, ani odvolací súd neuveril tvrdeniu obžalovanej, že na tomto mieste si bola ochladzovať ruky, nakoľko je vysoko nepravdepodobné, aby s odstupom času viac ako 2 hodiny išla obžalovaná na totožné miesto si ochladzovať ruky, navyše z kamerových záznamov je zrejmé, že na jednom niečo do snehu vkladá a na druhom niečo zo snehu vyberá, pričom z výpovede svedkýň zhodne vyplýva, že fajčiť sa chodilo pred prevádzku R. R. a nie za ňu. Uvedený záver konajúcich súdov potvrdzuje aj podozrivé správanie obžalovanej po skutku, ktorá v čase, keď sa zistilo, že peňaženka zmizla, napriek výslovnej žiadosti nadriadenej a vedúcej prevádzky O., aby ostala na pracovisku, kým sa to nevyrieši, tvrdila, že jej je zle a musí súrne odísť, po čom, aj napriek nesúhlasu vedúcej, odišla, avšak k lekárovi nešla a k lekárovi išla až na tretí deň, s tým, že z výpovede svedkyne L. vyplýva, že obžalovaná v čase bezprostredne po tom, čo sa zistilo, že peňaženka zmizla, bola nesústredená, robila chyby v objednávkách, často chodila na WC. Uvedené dôkazy vo svojom súhrne, aj podľa názoru krajského súdu, vedú k záveru, že obžalovaná predmetný skutok spáchala.

Na základe uvedeného aj krajský súd dospel k záveru, že súhrn uvedených dôkazov preukazuje vinu obžalovanej C. A. a tvorí logický a ničím nenarušený celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovanú. Správne preto prvostupňový súd konanie obžalovanej po právnej stránke kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko obžalovaná tým, že prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu, naplnila tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovanej zároveň v rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovanej nezistil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd udáva, že po oboznámení sa s obsahom spisu a najmä odpisom

z registra trestov obžalovanej a výpisom z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, z ktorých vyplýva, že obžalovaná v odpise z registra trestov nemá žiaden záznam a v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má jeden záznam pre dopravnú nehodu zo dňa 28.11.2016, za ktorú bola postihnutá pokutou vo výške 100,- eur, zistil, že nepostupoval prvostupňový súd správne, ak obžalovanej nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že obžalovaná pred spáchaním trestného činu viedla riadny život.

Na základe uvedeného krajský súd, vzhľadom na skutočnosť, že obžalovanej bolo potrebné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, následne vychádzajúc z prevahy poľahčujúcich okolností, bolo potrebné upraviť výšku trestnej sadzby za žalovaný trestný čin, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Uvedený trest, podľa názoru odvolacieho súdu, je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti, výchovu obžalovanej k tomu, aby v budúcnosti viedla riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti a zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatelky, s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu, pričom odvolací súd prihliadal aj na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej, že z vyhotovenej fotografie diery v snehu, z ktorej mal byť zrejmy tvar peňaženky, nie je zrejmé, či sa tam táto diera nachádzala, či táto diera nemohla vzniknúť po vložení rúk, či predmetnú peňaženku nemohli odcudziť iné osoby, či vôbec sa mala nachádzať v danom šuflíku, krajský súd v súhrne udáva, že s uvedenými skutočnosťami sa vysporiadal vyššie v rámci odôvodnenia rozsudku.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej, že skutočnosť, že nenavštívila dňa 27.01.2019 lekára, ešte neznamená, že jej nebolo zle a nemohla mať už v tom čase zdravotné problémy, krajský súd udáva, že ak by bolo obžalovanej tak zle, že by jej to bránilo v riadnom výkone svojich pracovných povinností v takom rozsahu, že musela z prevádzky odísť a nemohla počkať na vracajúcu sa poškodenú, napriek výslovnému nesúhlasu poškodenej s jej odchodom, ktorý jej tlmočila svedkyňa L., určite by lekársku pomoc bola vyhľadala.

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovanej vyhodnotil ako čiastočne dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.